

## Nr 906

Av herr Nyberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 3 och 4 §§ lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m., så ock om fortsatt giltighet av samma lag, m. m.

(Lika lydande med motion nr 748 i Första kammaren)

I proposition nr 138 framläggs bl. a. förslag om förlängning av hyresregleringslagen med två år t. o. m. den 31 december 1965. Den meningen synes numera vara allmänt godtagen att hyresregleringen icke bör bibehållas längre än förhållandena på bostadsmarknaden motiverar. Den successiva avvecklingen som pågår är enligt vår mening i princip riktig.

Erfarenheterna av den regionala och kategorimässiga avvecklingen har varit i stort sett goda. Huruvida det blir nödvändigt att bibehålla hyresregleringen även efter den 31 december 1965 är för närvarande icke möjligt att avgöra. Däremot synes såväl principiella som praktiska skäl tala för att lagen förlängs med endast ett år i sänder. Därigenom vinnes bl. a. att riksdagen varje år får ta ställning till frågan om förlängning och ges tillfälle att vidta de ändringar i lagstiftningen som kan visa sig erforderliga. Vi föreslår sålunda att den nu aktuella förlängningen begränsas till ett år, eller t. o. m. den 31 december 1964.

I propositionen föreslås vidare i överensstämmelse med hyresrådets framställning, att utredning skall ske om möjligheterna att ändra reglerna beträffande hyressättning. Hyresrådet menar att — övergångsvis — regler motsvarande 6 § hyresregleringslagen borde kunna användas i ökad omfattning. Dessa regler innebär att vissa bostäder, bl. a. möblerade rum, är föremål för avtalsfrihet, dock med möjlighet för hyresnämnden att nedsätta oskäligen hyra eller eventuellt fastställa grundhyra, som ej får överskridas utan myndighets medgivande. Om dessa regler tillämpades även på en stor del av de bostäder som nu är underkastade hyresreglering skulle en form skapas för smidigare övergång till ett system med fri hyresmarknad. Vi finner hyresrådets förslag väl motiverat och menar att en viss försöksvis tillämpning av det föreslagna systemet omedelbart bör komma till stånd. Ju snabbare omotiverade differenser i den reglerade hyresnivån kan utjämnas, desto snarare kan regleringen avskaffas.

Enligt vår mening bör därför hyresregleringslagen kompletteras med en

bestämmelse, som innebär att Kungl. Maj:t äger förordna att beträffande viss ort 2—5 §§ i hyresregleringslagen icke skall tillämpas. Samtidigt bör bestämmelserna i 2 samt 5—7 §§ övergångslagen i tillämpliga delar gälla. De lagändringar som vårt förslag föranleder förutsättes bli företagna genom utskottets försorg.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 138 må,

1. besluta att den förlängning av hyresregleringslagen och övriga författningar, som föreslås i propositionen, skall avse endast ett år, dvs. till och med den 31 december 1964, samt

2. besluta sådana lagändringar, att Kungl. Maj:t får möjlighet att förordna att de regler, som för närvarande gäller beträffande hyressättning för möblerade rum, också för vissa orter skall kunna bli tillämpliga på sådana bostäder, som är underkastade hyresreglering enligt 2—5 §§ i hyresregleringslagen, i överensstämmelse med vad som anges i motionen.

Stockholm den 23 april 1963

*Olaus Nyberg*

*Mac P. Hamrin*

*C. W. Carlsson*

i Kalmar